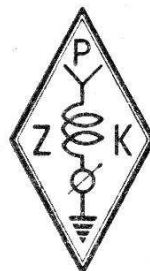

krótkofalowiec

polSKI

Biuletyn Polskiego Związku Krótkofalowców

Rok I (XII)

1958

Nr 2

QSO z Redakcją...

OD TAKIEGO właśnie działu zaczynać się będą dalsze numery „KP”. Chcemy, aby nosił on charakter swobodnej wymiany poglądów na tematy związane z rozwojem naszej działalności i ulepszaniem form pracy. Będziemy sygnalizować ważniejsze problemy, a od Was oczekujemy ustosunkowania się do nich oraz sygnalizowania dalszych, pominiętych przez nas zagadnień. Nie potrzebujemy nadmieniać, że nasze łamy otwarte są przede wszystkim dla członków, będących odmiennego zdania. Lepsze formy działania i organizacji musimy bowiem wypracowywać sobie sami, a swobodne ścieranie się poglądów w takim koleżeńskim „kółeczku” na łamach „KP” będzie dobrym środkiem do znalezienia najlepszych dróg i metod. Nie wątpimy też, że nasze „kółeczko” dyskusyjne, podobnie do „kółeczka” w eterze, przebiegać będzie pod znakiem „ham spirit’u”, kultury dyskusji i poszanowania dla odrębności poglądów przeciwnika.

* * *

Ostatni Walny Zjazd Delegatów Oddziałów PZK zatwierdził wniosek Zarządu Głównego w sprawie konieczności zwołania jeszcze w roku bieżącym Nadzwyczajnego Zjazdu Walnego, który dokonałby zmiany niektórych punktów Statutu, już dziś przestarzałych i nie wytrzymujących konfrontacji z praktyką. Należy do nich m. in. sprawa członkostwa w PZK amatorów zagranicznych, sprawa ujednolicenia składek i pobierania ich w rocznych odstępach czasu wprost przez ZG, sprawa niektórych kompetencji Oddziałów w zakresie pozbawiania członkostwa i inne. Z ramienia ZG PZK projekt nowego statutu opracowuje kol. SP5FD, viceprezes d/s organizacyjnych.

Przygotowany przez ZG projekt zostanie w całości wydrukowany i poddany pod ogólną dyskusję członków. Niemniej jednak wszelkie wnioski i propozycje są już teraz pożądane, gdyż przyczynią się one do nadania projektowi jak najpełniejszej formy. Spodziewamy się więc, że ich Koledzy nie poskąpicie.

Do sprawy tej jeszcze powrócimy —

PSE QRX do następnego numeru.

KONKURSY I ZAWODY KF

Międzynarodowe zawody telegraficzne „CQ – MIR”

Otrzymaliśmy od Centralnego Radioklubu ZSRR zaproszenie do wzięcia udziału w Światowych Otwartych Zawodach Przyjaźni. Prezentując Kolegom ich regulamin, wyrażamy nadzieję, że wszyscy nadawcy i nasłuchowcy SP, zarówno nasi członkowie, jak i członkowie innych organizacji, wezmą udział w tej interesującej imprezie krótkofalarskiej.

ZG PZK

Międzynarodowe zawody telegraficzne „CQ-MIR” organizowane są przez Centralny Radioklub ZSRR i mają na celu zacieśnienie przyjaźni pomiędzy krótkofalowcami różnych krajów oraz podniesienie poziomu technicznego i operatorskiego.

Zawody rozpoczynają się dnia 10 maja o godzinie 21.00 GMT i kończą dnia 11 maja o godzinie 09.000 GMT.

Zawody odbywają się na pasmach 3,5 — 7 — 14 — 21 i 28 MHz wyłącznie na telegrafii. Wywołanie w zawodach — CQ M.

Uczestnicy wymieniają pomiędzy sobą sześciocyfrowe numery kontrolne, składające się z RST i kolejnego numeru łączności.

Z każdą stacją można nawiązać podczas zawodów tylko jedno QSO.

Dozwolone są łączności wewnątrz własnego kraju, lecz nie w obrębie tej samej miejscowości.

Za każde przeprowadzone QSO lub nasłuch zalicza się jeden punkt. Wynik końcowy uzyskuje się mnożąc ilość punktów przez liczbę uzyskanych krajów.

Klasyfikację przeprowadza się oddzielnie w kategorii stacji klubowych, indywidualnych i nasłuchowców. Uczestnicy zawodów z danego kraju, którzy zajmą trzy pierwsze miejsca, otrzymają dyplomy I klasy i odznaki. Zajmujący miejsca IV — VI otrzymają dyplomy II klasy, a zajmujący miejsca VII — X — dyplomy II klasy. Dzienniki zawodów należy nadesłać najpóźniej do dnia 20 maja br. na adres Biura QSL PZK, Warszawa 10, skrytka pocztowa 320.

Wzór dziennika zawodów:

REPORT

from a participant of the International Contest of Short-Wave Amateur Radio Operators held on May 10-11, 1958.

Call sign Name and Surname
Country City
Transmitter watts

Date	Band	Time GMT	Correspondents call	Number rcvd.	Number sent	Points	Remarks
1	2	3	4	5	6	7	8

Number of points for the QSO Total number of points
Number of countries May . . . 1958. Signature

OZ — CCA Contest 1958

Zawody OZ — CCA organizowane przez Experimenterende Danske Radioamatorer są sposobnością do uzyskania duńskiego dyplomu OZ — CCA. Uczestnicy zawodów nawiązują łączności ze stacjami OZ, OX i OY. Zawody trwają od 3 maja godzina 1200 GMT do 4 maja godzina 2400 GMT. Zawody odbywają się jednocześnie na telegrafii i telefonii, na pasmach 3,5, 7, 14, 21, 28 i 144 MHz. Z każdą stacją można nawiązać tylko jedno QSO na danym paśmie przed godziną 0600 GMT w niedzielę i jedno QSO po tej godzinie. Uczestnicy wymieniają pomiędzy sobą normalne sześć- lub pięcioliterowe numery kontrolne. Łączności numeruje się od 001.

Stacje OZ podają po numerze kontrolnym literę oznaczającą prowincję:

Kobenhavns amt.	A
Frederiksborg amt.	B
Holbaek amt.	C
Haderslev amt.	D
Soro amt.	E
Faraoe Islands	F
Greenland	G
Praesto amt.	H
Bornholm amt.	I
Kobenhavn (Town)	K
Maribo amt.	L
Odense amt.	M
Aabenraa amt.	N
Svendborg amt.	O
Hjorring amt.	P
Skanberborg amt.	R
Thisted amt.	S
Viborg amt.	T
Aalborg amt.	U
Randers amt.	V
Aarhus amt.	X
Vejle amt.	Y
Ribe amt.	Z
Tonder amt.	AE
Ringkjøbing amt.	OE

Punktacja: za bezbłędnie przeprowadzone QSO zalicza się 3 punkty, za pomyłkę jednostronną 2 punkty, a za pomyłkę u obu korespondentów — 1 punkt. Sumę punktów mnoży się przez ilość uzyskanych na wszystkich pasmach prowincji.

Zwycięzcy zawodów w każdym kraju otrzymają pamiątkowe dyplomy. Logi należy przestawić najpóźniej do dnia 20 maja br. do biura QSL PZK z zaznaczeniem na kopercie „Zawody OZ—CCA”.

Israel Marathon

Z okazji 10 rocznicy powstania państwa Izrael, The Israel Amateur Radio Club ogłasza współzawodnictwo pod nazwą „Israel Marathon”, do którego zaprasza nadawców z całego świata. Przedmiotem współzawodnictwa jest uzyskanie jak największej ilości połączeń ze stacjami w Izraelu. Trwa ono od dnia 24 kwietnia 0001 GMT do 31 października 2359 GMT. Z każdą stacją 4X4 można przeprowadzić na danym paśmie najwyżej jedno QSO w ciągu 24 godzin.

Za QSO na paśmie 3,5 MHz zalicza się 3 punkty, na paśmie 7 MHz — 2 punkty i na pasmach 14—21—28 MHz — 1 punkt.

Dyplomy uzyskują trzy czołowe stacje z każdego kraju. Zwycięzcy kontynentalni otrzymają puchary ufundowane przez rząd Izraela. Ponadto każdy uczestnik, który nadesłał log otrzyma pamiątkowy dyplom uczestnictwa.

Dzienniki uczestnictwa należy nadesłać do dnia 1 grudnia 1958 r. na adres Biura QSL PZK.

Nagrody będą wręczone przez przedstawicieli dyplomatycznych Izraela w dniu 11 rocznicy niepodległości kraju (24 kwiecień 1959).

Helvetia 22

Tradycyjne zawody Helvetia 22 organizowane corocznie przez USKA odbędą się od 17 maja godz. 1500 GMT do 18 maja godz. 1700 GMT. Udział w zawodach daje sposobność uzyskania dyplomu H-22. Zawody odbywają się na wszystkich pasmach jednocześnie na telegrafii i telefonii. Za każde przeprowadzone ze stacją szwajcarską QSO zalicza się się 3 punkty. Mnożnikiem jest suma wszystkich kantonów uzyskanych na różnych pasmach na telegrafii i telefonii. Na telegrafii można uzyskać mnożnik $5 \times 22 = 110$, na telefonii tyleż samo, najwyższy możliwy mnożnik wynosi więc 220.

Uczestnicy wymieniają pomiędzy sobą pięcio- (A-3) i sześćcio- (A-1) cyfrowe numery kontrolne. Stacje szwajcarskie podają po swym znaku litery oznaczające kanton. (Np. HB9NL/LU — kanton Luzern) Logi należy sporządzić po jednej stronie arkusza papieru, oddzielnie na każde pasmo. Ostateczny termin nadsyłania logów do Biura QSL upływa z dniem 1 czerwca br.

Zarząd Główny PZK podjął uchwałę, na mocy której każdy krótkofalowiec, który nie wysłał w terminie logu na zawody, w których przeprowadził łączności, będzie pozbawiony prawa klasyfikacji we wszystkich zawodach i konkursach na przeciąg jednego roku.

Brazilian Naval Academy Contest

Zawody organizowane są z okazji 150 rocznicy Brazylijskiej Akademii Morskiej. Rozpoczynają się dnia 3 maja o 1200 GMT i kończą dnia 5 maja o 1200 GMT.

Zawody organizowane są wyłącznie na telefonii (A-3) na pasmach 7 i 14 MHz.

Każdy z uczestników zawodów, który przeprowadzi QSO z oficjalną stacją Akademii — PY1BJN, otrzyma specjalną okolicznościową kartę QSL.

Dzienniki zawodów należy przesyłać do Biura QSL do dnia 20 maja br.

KOMISJA HISTORYCZNA PZK

Zarząd Główny PZK, na posiedzeniu dn. 30.1.58 powołał Komisję Historyczną PZK, pod przewodnictwem inż. Tadeusza Matusiaka SP6XA. Komisja ta opracuje historię polskiego ruchu krótkofalarskiego i radioamatorskiego, od jego powstania do dnia dzisiejszego oraz prowadzić będzie kronikę współczesnych wydarzeń w polskim ruchu amatorskim.

Amatorzy polscy, szczególnie przedwojenni, pamiętający początki krótkofalarstwa polskiego i dysponujący ew. zapiskami, notatkami i innymi danymi o początkach i rozwoju polskiego ruchu radioamatorskiego proszeni są o porozumienie się z inż. Tadeuszem Matusiakiem SP6XA, Wrocław 9, ul. Szeniawalda 7 m 3. Prośba ta dotyczy również informacji o udziale amatorów polskich w walce podziemnej w czasie okupacji oraz w armiach sprzymierzonych wszystkich frontów.

DWOCH KONDENSATORÓW zmiennych o pojemności 300 pF poszukuje SP5GN.

ODDZIAŁY, które nie odebrały lamp zamówionych swego czasu — proszone są o jak najszybszy ich odbiór.

KOL. SP5FW, Warszawa, ul. Nowolipki 30 m 20 tel. 32-14-86 poszukuje pilnie kondensatora strojowego UKF od „feld fu“ — chętnie wymieni inny sprzęt.

POWYŻEJ 50 MHz

Wyniki EVHFC

Jak wynika z zamieszczonej w RSGB — Bulletin notatki informacyjnej, Czechosłowacja odniosła wielki sukces w zeszłorocznych Europejskich próbach UKF, zajmując 9 pierwszych miejsc. 10-te należy do DL6MHP. W notatce nie uwzględniono obowiązującego podziału na klasy, niemniej jednak sukces naszych czechosłowackich kolegów jest duży i Polski Związek Krótkofalowców wystosował w imieniu polskich UKF-owców pismo gratulacyjne do Centralnego Radioklubu CSR.

W EVHFC—57 sklasyfikowano ogółem 283 uczestniczące stacje. ZG PZK przesłał do RSGB list lotniczy z prośbą o nadesłanie pełnej tabeli wyników, którą opublikujemy natychmiast po otrzymaniu, a więc może już w następnym numerze „KP“.

Z ostatniej chwili: 9 kwietnia nadszedł do SP5FM pełny protokół Komisji Sędziowskiej EVHFC—57. Rezultaty znajdują się więc już napewno w następnym numerze.

Z K R A J U

I Subregionalne Próby UKF — 1958

I Subregionalne Próby UKF Regionu I IARU, organizowane przez PZK w dn. 1 i 2. marca br. przyniosły znikome rezultaty. Tłumaczyć to można częściowo zimowymi warunkami, w których po raz pierwszy pracować musieli nasi amatorzy, ale jednocześnie świadczy to, jak bardzo polskie stacje nie są przygotowane do regularnej, całorocznej pracy ze statych QTH.

Jedynym osiągnięciem było jednostronne połączenie między Warszawą i Nowym Bytomiem (SP5AU i SP9KAX), o którym piszemy osobno.

Dzienniki nadesłały następujące stacje:

SP9DR	2 pkt	30 km	SP5AU	1 „	5 „
SP9KAX	2 „	21 „	SP5IB	1 „	5 „
SP9DU	2 „	20 „			

Ponieważ osiągnięte rezultaty są bardzo słabe — ZG PZK postanowił nie przyznawać żadnych nagród, rezerwując je na następne próby subregionalne.

II Subregionalne Próby UKF — 1958

II Subregionalne Próby UKF Regionu I IARU, organizowane przez PZK rozpoczną się w sobotę 3 maja o godz. 1700 GMT (1900 pcl) i zakończą w niedzielę 4 maja o godz. 1700 GMT (1900 pcl).

Warunki regulaminu podane były w poprzednim numerze „KP“.

Nagrody za osiągnięcia w II Próbach Subregionalnych stanowić będą: kwarce harmoniczne do konwerterów, lampy nadawcze i odbiorcze UKF, prenumeraty czasopism zagranicznych.

VI Wojewódzkie Zawody UKF na Śląsku

15 lutego br. odbyły się na Śląsku 6-godzinne VI Wojewódzkie Zawody UKF w pasmie 145 MHz. Udział wzięło 14 radiostacji. Komisja Sędziowska ustaliła następujące wyniki:

1. SP9DR	320 pkt	4. SP9—1001	286 pkt
2. SP9KAG	294 „	5. SP9FA	273 „
3. SP9DP	287 „	6. SP9KAX	271 „

7. SP9DL	236,5pkt	11. SP9EU	152 pkt
8. SP9DU	229,5 „	12. SP9DN	71 „
9. SP9DW	194 „	13. SP9GO	48 „
10. SP9DI	177 „		

Ponieważ pracowano wyłącznie z domowych QTH, używając niejednokrotnie anten wewnętrznych — uzyskane wyniki uznać można za zupełnie dobre (9DR).

VII Wojewódzkie Zawody UKF na Śląsku

Śląski Oddział PZK w Nowym Bytomiu urządza w dniach 10 i 11 maja VII Wojewódzkie Zawody UKF w pasmie 145 MHz, które będą trwały od godz. 1300 wieczorem, przez całą noc, do godz. 0600 rano. Szczegółowego regulaminu nie otrzymaliśmy; podany on zostanie przez SP5PZK, ew. zamieścimy go w następnym numerze „KP“ (jeżeli nie nadejdzie zbyt późno).

Niedoszła łączność Warszawa — Śląsk

W czasie I Prób Subregionalnych przeprowadzone zostało wreszcie — niestety, tylko jednostronne — pierwsze QSO między Warszawą (SP5AU) i Śląskiem (SP9KAX). Dowiodło ono niezbicie, że łączność między Śląskiem i Warszawą mogłaby być równie pewna jak np. między Warszawą i Gdańskiem, gdyby nie brak w wyposażeniu stacji SP9.

Po długich, bezowocnych nasłuchach w kierunku SP9, SP5AU przeprowadził wywiad na KF i okazało się, że żadna z zapowiedzianych stacji nie jest czynna. Poproszono SP9KAX o rozpoczęcie nadawania na 145 MHz w kierunku Warszawy i okazało się, że sygnał SP9KAX został natychmiast w Warszawie usłyszany. SP9KAX nadawała mocą ok. 10 W i miała niezbyt dopasowaną antenę, ale jej stabilny, sterowany kwarcem sygnał pozwolił na zwężenie wstęgi w odbiorniku do kilkuset Hz i „wydobycie sygnału z szumów“.

Sygnał SP5AU, mimo 450 W input, nie został niestety odebrany przez SP9KAX z powodu braku odpowiedniego odbiornika, pozwalającego na odbiór telegrafii A1. Używany przez SP9KAX skrócony super z superreakcyjnym drugim detektorem miał zbyt małą selektywność, a tym samym małą efektywną czułość, nawet mimo kaskodowego wzmacniacza wstępnego na ECC85.

W każdym razie nie ulega już wątpliwości, że stała łączność między Warszawą i Śląskiem zależy tylko od sprzętu, a głównie odbiorników stacji SP9 i będzie niewątpliwie nawiązana w niedługim czasie. Strona nadawcza jest bowiem postawiona na Śląsku na ogół na dobrym poziomie.

Kolegom, którzy mają supery UKF z detektorami superreakcyjnymi spróbowalibyśmy poradzić, by detektory te zastąpili normalnymi, a dla A1 jeszcze lepiej iloczynowymi (vide RADIOAMATOR, IV/53) i dobudowali BFO. Jeżeli stabilność pierwszego oscylatora nie pozwala na zwężenie wstęgi w torze p. cz. — warto przynajmniej zastosować filtry selektywne m. cz. Wydaje się jednak, że doskonałe kwarcie harmoniczne, przyznane przez PZK przodującym stacjom śląskim jako nagrody za zeszłoroczne subregionalne próby UKF umożliwią przynajmniej kilku najlepszym nadawcom zbudowanie konwerterów lub całych superów UKF, z kwarcowym pierwszym oscylatorem.

Kolegom, nie mającym jeszcze dobrych odbiorników odradzamy na razie powiększanie mocy nadajników, gdyż podstawą sukcesów na UKF jest równowaga jakościowa nadajnika i odbiornika. Standardem europejskim jest xtal z 832 i konwerter kwarcowy do komunikacyjnego odbiornika z ECC84, a nawet E88CC. Dopiero po zbudowaniu odpowiednich odbiorników warto będzie dobudować do obecnych tx-ów stopień na 829.

UKF-owe poniedziałki

Przypominamy wszystkim UKF-owcom o porozumieniu, zawartym przez PZK z pokrewnymi organizacjami w krajach sąsiednich, a dotyczącym regularnych prób łączności na UKF. Próby przeprowadzane są w poniedziałki oraz w Regularne Dni Światowe MRG (RWD—IGY) według następującego klucza:

- 2000 — 2010 GMT: Polska woła Niemcy Południowe
- 2010 — 2020 GMT: nasłuch
- 2030 — 2040 GMT: Polska woła Niemcy Północne i Benelux
- 2040 — 2050 GMT: nasłuch
- 2100 — 2110 GMT: Polska woła CSR i Austrię
- 2110 — 2120 GMT: nasłuch
- 2130 — 2140 GMT: Polska woła Skandynawię
- 2140 — 2150 GMT: nasłuch

Nasi sąsiedzi słuchają pilnie, ale trzeba przyznać, że aktywność Polaków jest — jak dotąd — zatrażająco słaba. Np. OK2BJH z Gottvaldova pisze w marcowym „Amaterskim Radiu“, że udało mu się QSO tylko z SP9EB, mimo że co poniedziałek wytrwale woła „CQ SP“. Również szereg stacji niemieckich i skandynawskich żywo interesuje się możliwością QSO z Polską. Miejmy nadzieję, że wiosna obudzi nasze UKF-y ze snu zimowego.

Przypominamy jednocześnie UKF-owcom, że Polskie Radio nadaje codziennie o godz. 2000 komunikaty MRG. Podanie hasła „alert“ oznacza Specjalny Okres Światowy MRG, zazwyczaj związany z erupcjami słonecznymi, a co za tym idzie — z możliwością pojawienia się zorzy polarnej. Należy zwrócić antenę na NNW, nadając emisją A1 w wolnym tempie.

43 stacje polskie zgłoszone do PD — 58

Polski Związek Krótkofalowców zgłosił do PD—58 43 stacje. Najwięcej reprezentantów wystawił okręg SP9 (16), SP5 (11) i SP6 (9). Stacje warszawskie udadzą się przeważnie na „tereny dziewicze“, dotychczas nieobsadzone i z których nie przeprowadzono jeszcze łączności UKF, a m. in. do Szczecina, Słupska, Olsztyna, Łodzi i Lublina.

W najbliższym numerze „KP“ zamieścimy dokładny wykaz QTH i częstotliwości polskich stacji w PD—58 oraz mapkę ich rozmieszczenia.

Z Z A G R A N I C Y

Czechosłowacja

Stałe stacje UKF w OK

Już 27 stacji pracuje w CSR regularnie ze stałych QTH. Lista ich wraz z częstotliwościami kwarców podana jest w marcowym numerze „Amaterskiego Radia“. Nie przedrukujemy jej teraz, gdyż niedługo ogłosimy dużą listę częstotliwości europejskich stacji UKF, którą obecnie troskliwie kompletujemy.

Przypominamy raz jeszcze, że większość stacji OK jest w poniedziałki czynna dla SP. Szczególnie radzimy uważać na OK2BJH w Gottvaldovie, który ma xtal tx na REE3OB (odp. QQE 06/40) i kwarcowy konwerter z kaskodą do FUG-16, a ten z kolei dołączony do „Lambdy“. OK2BJH jest tak usytuowany terenowo, że może pracować tylko w kierunku SP i OK1; mimo, że jest QRV w każdy poniedziałek, udało mu się osiągnąć dopiero SP9EB w Nowym Bytomiu (2.XII.57 o 2200 MEZ). A przecież z Gottvaldova na Śląsk jest tylko 150 km i łączność powinna być całą dobę S9! Hw koledzy z SP9? QRG OK2BJH jest 144,1 MHz.

OK1VR uruchomił się ze stałego QTH na 435 MHz. Potraja on częstotliwość swojego nadajnika dwumetrowego w lampie 832, a w stopniu końcowym ma REE3OB (=QQE 06/40). Na wejściu konwertera ma diodowy mieszacz krystaliczny na 1N23B.

OK1EH na 50 MHz

Znany UKF-owiec OK1EH jest obecnie QRV także na 50 MHz. Po kilku tygodniach bezowocnych nasłuchów odebrał wreszcie w niedzielę 26 stycznia br. o godz. 1500 ponad 10 stacji W3 i W4. Dwustronne QSO się nie udało, ale OK1EH mówi, że do „trzech razy sztuka“. Ma on tx na LV1, LV1 i PP LS50 (QRG 50,08 MHz), rx: zmodyfikowany FUG—16 użyty jako konwerter i antenę: 4 el. Yagi.

Pozdrowienia od OK1VR

UKF-manager Czechosłowacji Jindra Macoun OK1VR przesyła wszystkim polskim UKF-owcom serdeczne 73! Ma nadzieję na wiele UKF-owych QSO ze stacjami SP w tym roku!

Dziękujemy bardzo za pozdrowienia i wzajemnie życzymy wielu sukcesów kolegom UKF-owcom z bratniej Czechosłowacji. Mamy też nadzieję, że OK1VR weźmie w tym roku udział jako obserwator w posiedzeniu PVHFC w Bad Godesberg, na co otrzymał zaproszenie. Realne ułożenie współpracy na polu UKF w Europie jest bowiem nie do pomyślenia bez Czechosłowacji.

I n d i e

VU2CQ (Bombaj) i VU2EJ (Poona) są obecnie QRV na 50 MHz. VU2EJ używa konwertera kwarcowego i nadajnika z 807 w PA. Jak podają *PRP News* — VU2EJ woła CQ codziennie od 1145 do 1200 GMT i słucha od 1200 do 1215 GMT. O 1430 jest QRV na 28 MHz dla ew. umawiania się na skedy. QRG VU2EJ jest 50,216 MHz.

VU2CQ słyszał dźwięk telewizji BBC.

I r l a n d i a

EI2W z USA i Kanadą na 50 MHz

Henry L. Wilson EI2W nadesłał nam kopię sprawozdania z przeprowadzanych w ramach MRG prób w pasmie 50 MHz.

QTH EI2W mieści się k. Dublinu, na wysokości ok. 80 m npm. Nadajnik został „ad hoc“ przerobiony z tx-a na pasmo 145 MHz (lampy 6AQ5, 6AM5, 832 i 829 B). Stabilizowana kwarcem częstotliwość wynosi 50,016 MHz. Konwerter w układzie G2UJ, również przystosowany z pasma 145 MHz na pasmo 50 MHz, pracuje na lampach 6J6, 6AM6 i 6BQ7; po konwerterze następuje Collins 75—A—4. Główną anteną była 3-elementowa Yagi, umieszczona na wysokości ok. 18 m oraz „ground plane“ na wys. ok. 6 m. Przeprowadzono również próby z 9-ma innymi antenami.

W konkluzji przeprowadzonych prób EI2W stwierdza, że antena „ground plane“ okazała się przy nadawaniu doskonała, ale była ogromnie wrażliwa na zakłócenia przy odbiorze*). 3 — elementowa Yagi z zamkniętym radiatorom, o dużym odstępem między elementami (prawdopodobnie $0,2 - 0,25 \lambda$ — przyp. 5FM) okazała się bardzo dobra zarówno przy odbiorze jak i nadawaniu. Elementy jej wykonane były z rurki duralowej 3/8“.

Najlepszą okazała się 5-elementowa Yagi, wykonana z rurek 5/8“ z pojedynczym dzielonym dipolem promieniującym, zasilanym za pomocą 52 Ω kabla koncentrycznego przez odcinek symetryzujący. Zamocowanie tej anteny umożliwiło zmianę jej nachylenia względem horyzontu w szerokich granicach, co pozwoliło na przeprowadzenie bardzo ciekawego eksperymentu: 17.XI., kiedy w pasmie 50 MHz słyszalne były stacje z okręgów W5, W6 i W7 — okazało się,

*) Charakterystyka dookólna powodowała odbiór szumów kosmicznych, trzasków atmosferycznych i innych zakłóceń ze wszystkich kierunków, podczas gdy sygnały tylko z jednego kierunku — przyp. 5FM.

że zwiększenie kąta promieniowania znacznie poprawiło odbiór. W czasie prób z jedną ze stacji W7 w stanie Arizona zwiększenie kąta do 60° zwiększyło siłę sygnału w stosunku do „tła szumów“ o 9 dB, czyli ok. 1½ stopnia skali „S“. Dalsze próby wykazały, że tak znaczna poprawa przy zwiększeniu kąta promieniowania anteny następuje tylko dla sygnałów z odległości 7500—9000 km, odbitych dwukrotnie od warstwy F2 tj. przebywających drogę: nadajnik — warstwa F2 — ziemia — warstwa F2 — odbiornik“.

EI2W przeprowadził w ciągu tego krótkiego okresu ogółem 206 QSO z 156 różnymi stacjami w USA i Kanadzie, „przedmuchiując“ po raz pierwszy transatlantycką trasę na 50 MHz. Miał połączenia ze wszystkimi okręgami USA w tym z W1 — 55 QSO, W2 — 22, W3 — 10, W4 — 25, W5 — 29, W6 — 3, W7 — 9, W8 — 17, W9 — 3, WØ — 21, VE1 — 10 i VE3 — 2 QSO. Wszystkie QSO były przeprowadzone wyłącznie na fonii, gdyż tylko tym rodzajem emisji pracuje EI2W.

- A oto streszczenie najważniejszych obserwacji tej pierwszej serii prób:
- Okresy dużego natężenia sygnałów na trasie USA-Irlandia odpowiadały okresom dobrych warunków dla połączeń wewnątrz USA
 - Notowania poziomu szumów kosmicznych były najmniejsze w drugiej połowie listopada 1957, a największe w trzecim tygodniu grudnia
 - Potwierdzają się doświadczenia z innych pasm UKF, że wysokość QTH nprn. jest ważnym czynnikiem, nawet na 50 MHz; najsilniejsze sygnały, słyszane przez EI2W w czasie dobrych warunków pochodziły od wysoko usytuowanych stacji
 - Równoczesne kontrolowanie warunków propagacyjnych wykazało, że gdy MUF osiągała 53 MHz, sygnały na 28 MHz lekko słabły (natężenie sygnałów w pasmie 50 MHz wzrastało równocześnie bardzo silnie)
 - Próby przeprowadzono także przy różnych orientacjach anteny: 15 grudnia, kiedy sygnały z normalnego kierunku zachodniego były prawie niesłyszalne — skierowano antenę na północ i usłyszano silny i stabilny sygnał K1CAR o 1708 GMT, a następnie o 1715 GMT — W1EPV. Skierowanie anteny na zachód, w bezpośrednim kierunku tych stacji wyeliminowało zupełnie wszelkie ślady ich sygnałów. Ton wskazywał, że **nie zachodziło** tu odbicie od zorzy polarnej
 - Próby połączeń „cross-band“ 50/70 MHz ze stacjami amerykańskimi w czasie okresów wysokiej MUF nie dały rezultatów z powodu braku u tych ostatnich odpowiedniego sprzętu odbiorczego
 - W okresach wysokiej MUF zanotowano silne sygnały z podwójnego odbicia. Pojedynczo odbite sygnały ze stanu Massachusetts przychodziły równocześnie z silnymi, dwukrotnie odbitymi sygnałami z Kalifornii, podczas gdy z terytorium dzielącego te dwa rejony (4200 km) nie odbierano ani jednej stacji. Najlepszymi dniami były tu 3, 4 i 5 stycznia; w tym ostatnim dniu słychać było w ogromnej sile nawet stacje z Arizony. Na pasmie dominowały sygnały od stacji usytuowanych na wysokich QTH
 - Wieczorem 5 stycznia pasmo 50 MHz zamarło ok. godz. 1701 przy równoczesnym, charakterystycznym powiększeniu się natężenia szumów. W godzinę później, oglądając program telewizyjny na 45 MHz, EI2W zaobserwował osobliwe drżenie obrazu (sprawdzono, że nie pochodziło od zorzy). Przeszedłszy powtórnie na nasłuch w pasmie 50 MHz odebrał z **kierunku północnego** cztery stacje położone w południowych stanach USA, a mianowicie: W5JWF (Texas), KØKWS, WØIXF i W5NSJ (Nowy Meksyk). W QSO z W5NSJ wymieniono raporty 58 i 57.

Sprawozdanie EI2W podaje także szczegółowe dane meteorologiczne z pierwszego okresu prób, którego tu z braku miejsca nie drukujemy.

Eksperymenty EI2W są przykładem, jak wielki program doświadczalny może z pożytkiem dla nauki wykonać zaawansowany krótkofalowiec.

EI2W otrzymał specjalną licencję na okres MRG na częstotliwość 50,016 MHz. Nadaje on także na 70,665 MHz (również licencja MRG) i 144,180 MHz, tylko fonią.

H o l a n d i a

Amatorska stacja naukowo-doświadczalna PE1PL

Przeglądając czasopisma zagraniczne, natrafiamy często na znak PE1PL, jeden z najpopularniejszych znaków UKF-owych na zachodzie.

Korzystając ze spotkania na zeszłorocznym posiedzeniu PVHFC w Paryżu jednego z kierowników tej stacji — znanego konstruktora holenderskiego de Leeuwa PAØBL — zamieszczamy garść uzyskanych od niego informacji na temat PE1PL. Wiadomości te stają się tym bardziej aktualne, że w tym roku uruchomi się już pokaźna ilość stacji SP, mogących pokusić się o „skedy“ z PE1PL. Jest to także przykład, jak można wykorzystać łączności amatorskie do realizacji poważnego programu naukowo-doświadczalnego.

PE1PL jest stacją naukowo-doświadczalną, pracującą i operowaną na zasadach amatorskich, mieszczącą się Laboratorium Fizycznym Holenderskiego Wojskowego Instytutu Naukowego w Hadze. Kierownikami stacji są Gratama i de Leeuw, znani specjaliści z zakresu fal ultrakrótkich, wynalazcy kilku układów kwarcowych oscylatorów harmonicznych oraz układów obwodów UKF. Obecnie PE1PL pracuje wyłącznie w pasmie 145 MHz, zbierając materiały co do propagacji UKF. Moc nadajnika wynosi 150 W, doprowadzonych do anteny o zmierzonym zysku 15,5 dB (10 dipoli w fazie plus płaski reflektor z siatką). Odbiornik ma na wejściu wzmacniacz kaskodowy na lampach EC56 i 6J4, czyli prawie doskonałość w obecnym stanie techniki.

PE1PL prowadzi o ustalonych godzinach codzienne łączności na kilku dalekich trasach, a mianowicie: 0900 GMT — G2NY, 0915 — G6FO, 1140 — ON4LN, 1150 — PAØKH, 1155 — PAØWI, 1200 — G5YV, 1215 — G2HCG, 1220 — DL6EZA, 1230 — HB9RG, 1240 — LX1SI, 1245 — DJ1XX, 1250 — DL3VJ. Najdłuższy dystans jest do HB9RG (Zürich — 610 km) i G2NY (Preston — 550 km). SP5FM miał możliwość być u HB9RG w czasie drugiego z kolei skedu z PE1PL. PE1PL nie była tego dnia słyszana, ale w rozmowie z bliższym o ok. 200 km DL6EZA, który ma skedy z PE1PL o 10 min. wcześniej dowiedzieliśmy się, że wymienili raporty 339. Wtedy to HB9RG używał po raz ostatni 5-elementowej Yagi i tego dnia zmontował swoją 13-elementową „długą Yagi“, której zdjęcie było już reprodukowane w RADIOAMATORZE (VII/57 i XI/57). Połowa dalszych skedów przyniosła udane QSO. HB9RG doprowadza 150 W input do QQE 06/40, a odbiera na konwerterze Tecrafta z 6BZ7 na wejściu.

Doskonały sprzęt PE1PL pozwala na dokładny pomiar natężenia pola odbieranych sygnałów i raporty podawane przez PE1PL można przeliczyć ze skali „S“ wprost na μV (na 50 Ω wejściu) według systemu przyjętego na konferencji UKF-managerów Regionu I IARU w Brukseli. Na żądanie PE1PL podaje raporty wprost w μV i zestawia wykresy natężenia pola w μV w okresach skedów.

M a l t a

Na Malcie uruchomiły się na „dwójce“ trzy stacje: ZB1AJ, ZB1BJ i ZB1E, wszystkie na 144,100 MHz. Nie miały one jeszcze połączeń z innymi krajami

N R F

DL4WW na SSB

Jack Drummond (ex-DL4CK, W3YHI) przybył ponownie do NRF, skąd będzie QRV w pasmie 145 MHz na fonii jednowstęgowej (SSB) pod znakiem DL4WW. Ma on w stopniu końcowym wzmacniacz liniowy na dwóch 4-125A, a na wejściu konwertera — 417A. Antena — 13-elementowa „długa Yagi“.

DL4WW był QRV na 2 m już 7 lat temu jako DL4CK i miał QSO z F, ON, PA, HB i OE. Następnie — już po powrocie do USA — prowadził wspólnie z W2JJC intensywne eksperymenty nad zastosowaniem SSB w pasmie dwumetrowym i stwierdził, że SSB daje prawie te same możliwości komunikowania się przy słabym sygnale co CW*). Twierdzi również, że używając SSB można komunikować się fonią przez odbicie sygnałów od zorzy polarnej, co wypróbował w QSO z W2JJC, W3HWN i W4SOP zimą 1956, kiedy mieli oni „kóleczko“ na 145 MHz SSB w czasie „otwarcia zorzowego“.

QRG DL4WW jest 144,018 MHz. W czasie dobrych warunków powinien on być słyszalny w południowo-zachodniej Polsce.

Szwajcaria

Wszystkie stacje szwajcarskie otrzymały na okres MRG zezwolenia na pracę w pasmach 50—54 MHz oraz 71—71,5 MHz z maksymalną mocą 50 W i zastrzeżeniem nadawania w godzinach programu telewizyjnego.

Szwajcarzy rozdzielili pasmo dwumetrowe na dwie części: 144—145 MHz dla stacji stałych (prefiks HB9) i 145—146 MHz dla stacji terenowych (HB1). W części 144—145 MHz mogą nadawać także stacje terenowe małej mocy.

Nowym UKF-managerem w HB jest HB9MF.

WIELKA BRYTANIA

Stacja „beaconowa“ GB3IGY

W celu umożliwienia amatorom prób na większe odległości na falach rozproszonych w troposferze, udzielono niektórym nadawcom brytyjskim specjalnych licencji, zezwalających im na zwiększenie mocy w pasmie dwumetrowym do 1 kW. Licencje takie otrzymali: G2NY, G3GUX, G3HBW, G3HIL, G3JWM, G5KW, G5UF, G6AG i G6XM. Do chwili obecnej żadna z tych stacji nie uruchomiła się jeszcze na QRO.

Jedyną stacją QRO w Anglii była do tej pory „beaconowa“ stacja RSGB — GB3IGY, mieszcząca się w QTH G5KW. Fabryczny tx małej mocy Panda „Hamobile“ sterował PA na dwóch tetrodach 4-125A o mocy ok. 300 W. Antena „6 nad 6“ Yagi z radiatorami szczelinowymi umieszczona była na ok. 10-metrowym maszcie. Kluczowanie automatyczne z taśmy perforowanej.

QTH G5KW mieści się na wysokości ok. 160 m n.p.m., ale z powodu swego odosobnienia odczuwa duże wahania napięcia sieci z odległej elektrowni, czego następstwem było uszkodzenie transformatora wysokiego napięcia. Innym razem — w nieobecności operatora — stanął silnik chłodzący lampy, co pociągnęło za sobą zniszczenie jednej z nich. Przez następne dwa miesiące nadajnik pracował na jednej tylko 4-125 A, po czym i ona uległa zniszczeniu (przepalenie żarzenia).

Koordynatorzy MRG w RSGB doszli po długiej dyskusji do wniosku, że ważniejsza jest regularna praca niż duża moc i GB3IGY będzie z powrotem nadawała z mocą 25 W.

Ostatnio RSGB otrzymała od jednej z firm demobilowy nadajnik radarowy na 200 MHz, którego stopień końcowy zostanie ew. przystosowany jako QRO na 145 MHz dla GB3IGY.

GB3IGY nadaje obecnie tylko po ogłoszeniu „alertu“ i to tylko przez pierwsze 10 minut każdej godziny od 8-mej do 23-ej.

Historię GB3IGY przytoczyliśmy dla zilustrowania, że:

- nawet wielkiej organizacji RSGB w bogatej Anglii nie stać na zakupienie nowych, kosztownych lamp (a 30 dol.) nawet do tak ważnej stacji w miejsce nierozważnie zniszczonych (ku uwadze operatorów niektórych naszych stacji klubowych, poczynających sobie ze sprzętem raczej niezbyt troskliwie)

*) Większa moc efektywna, możliwość zwężenia wstęgi w odbiorniku w porównaniu do AM — przyp. 5FM.

— urządzenia większej mocy, gdzie koszt lamp partycypuje poważnie w koszcie całego nadajnika należy odpowiednio zabezpieczać i gdyby GB3IGY miała przekaźniki nadmiarowe oraz wyłącznik napięć przy ustaniu chłodzenia — pracowałaby do tej pory.

Włochy

IIKDV z Neapolu miał w pasmie dwumetrowym QSO z 3V8AB w Tunisie. Jak wynika z obserwacji stacji tuniskich i algierskich — nad Morzem Śródziemnym panuje często stabilna inwersja troposferyczna, obejmująca duży obszar.

USA

W2CXY gotowy do prób transatlantycznych

Bardzo doświadczony UKF-owiec amerykański W3CXY proponuje rozpoczęcie testów transatlantycznych na 145 MHz. Prawdopodobieństwo QSO przez odbicie od zorzy polarnej lub „śladów“ meteorów jest niske i pozostaje tylko ewentualność QSO przez ugięcie troposferyczne lub odbicie od księżyca.

W każdym z tych przypadków potrzebny będzie sprzęt o granicznych wskaźnikach jakościowych; mimo to ew. sygnały będą i tak na granicy szumów.

W2CXY będzie nadawał jednocześnie na 14,095 MHz i 144,010 MHz tekst: „igy test igy test dual 14095/144010 de w2cxy“ tempem ok. 100 zn./min przez 5 minut, kończące się o 1330, 1900 i 0300 GMT w soboty i niedziele oraz o 2330 GMT w poniedziałki do piątków.

Na 14 MHz W2CXY używa KWS-1 z mocą 1 kW do anteny „ground plane“. Na 144 MHz zmodyfikowanym SCR-522 steruje dwie 4-125A z mocą również 1 kW; antena składa się z 4-ch 10-elementowych „długich Yagi“, na 22-metrowym maszcie. QTH W2CXY mieści się na wysokości ok. 120 m n.p.m., 35 km NE od Chatham, N.J.

Gdybyśmy mieszkali na wybrzeżu Atlantyku, może ta wiadomość przyprawiłaby niektórych naszych UKF-owców o lekką gorączkę, tym bardziej, że Anglicy nie będą mieli prędko — jak piszą — ani jednej stacji dorównującej W2CXY. W tym roku SP5AU i SP5FM będą nadawać QRO i dorównanie W2CXY zależałoby dla nich tylko od możliwości zdobycia odpowiednich lamp na wejście odbiorników. Sporo do powiedzenia, a może i najwięcej, miałby tu także nasz SP3PD ze swoją 96-elementową anteną. Niestety jednak na troposferyczne QSO jesteśmy trochę za daleko, a komunikacja „księżycowa“ nie jest wcale taka prosta *). O „księżycowych“ łącznościach napiszemy jeszcze zresztą osobno.

WAC na 50 MHz

Bob Perry K6GDI uzyskał pierwszy w świecie dyplom WAC za łączności ze wszystkimi kontynentami w pasmie 50 MHz. Na WAC złożyły się QSO (i naturalnie QSL) od: KH6BRJ, LU4DFN, EI2W, ZE2JE, JA2QR. K6GDI uzyskał swój WAC mocą zaledwie 100 W, doprowadzoną do 829B. Antena: 7 el. Yagi!

Wkrótce potem W6BAZ miał QSO z EI2W, kompletując drugi WAC 50 MHz, tym razem wyłącznie foniczny.

*) Zaledwie część wypromieniowanej mocy „trafia“ w księżyc; z tej mocy tylko nikła część jest odbita; ta ulega rozproszeniu od krzywizny księżyca, tak że tylko maleńka jej część dotrze do ziemi; znów z tej części niewiele „trafi“ w aparaturę anteny odbiorczej — przyp. 5FM.

Z S R R

Według informacji, otrzymanych drogą radiową na KF — grupa amatorów ze Lwowa wybrała się w pierwszych dniach kwietnia na jedną z gór, na pograniczu radziecko-czechosłowacko-polskim, w celu przeprowadzenia prób w pasmie 145 MHz.

SP5AU przeprowadzał intensywne nasłuchy w tym kierunku w pobliżu podanej częstotliwości 144,350 MHz, jednak nie udało mu się przeprowadzić połączenia. Ślady fali nośnej pochodzące z tego kierunku, a odebrane przez SP5AU nie zostały zidentyfikowane.

Grupa miała pracować pod znakiem UB5KBA.

Nie wątpimy, że natychmiast po uruchomieniu we Lwowie dobrze wyposażonej stacji na 145 MHz będzie możliwe nawiązanie QSO z Warszawą, nie mówiąc o Śląsku. Dotychczasowa praktyka wskazuje bowiem, że połączenia w promieniu 300 km od Warszawy były możliwe w każdych warunkach z zastrzeżeniem, że sprzęt korespondenta był na tym samym lub niewiele niższym poziomie technicznym. A więc oczekujemy QSO: SP5/RB5.

UB5WF — jeden z najlepszych amatorów radzieckich — jest również zapalonym UKF-owcem, jak to wynika z otrzymywanej do niego korespondencji. Ponieważ ostatnio UB5WF uzyskał w nagrodę za zwycięstwo w zawodach U/SP dwutygodniowy pobyt w Polsce — czy nie wartoby go zaprosić np. w czasie PD czy EVHFC i umożliwić przywiezienie ze sobą sprzętu, aby na naszym terenie mógł wziąć udział w popularnej imprezie UKF?

SP5FM

WYKAZ POLSKICH RADIOSTACJI AMATORSKICH

Publikujemy poniżej pierwszą część wykazu polskich radiostacji amatorskich według stanu z dnia 1 kwietnia 1958 roku. W następnych numerach KP podawać będziemy dalszy ciąg oraz nowe licencje w miarę ich ukazywania się.

Wykazy stacji polskich są zamieszczane systematycznie w „Call Book Magazine” począwszy od wydania letniego z ubiegłego roku. W związku z tym Biuro QSL prosi wszystkich Kolegów, których adresy zostały w poniższym wykazie pominięte lub podane nieściśle, aby jak najszybciej nadesłali na kartkach pocztowych sprostowania na adres Biura, Warszawa 10, skrytka pocztowa 320.

SP1BC	Cyryl Zalewski	Biesowice, pow. Miastko, woj. Koszalin
SP1CA	Jerzy Fedorowski	Szczecin, Potulicka 19/20 m. 12
SP1DC	Henryk Bartłomiejski	Szczecin, Fornalskiej 19 m. 1
SP1DD	Marian Stachowiak	Szczecin 5, Św. Łucji 18 m. 2
SP1DM	Józef Markowski	Szczecin, Wilków Morskich 5a m. 3
SP1FC	Bogdan Cieślak	Lipiny, woj. Szczecińskie, Okrzei
SP1FQ	Ryszard Con	Łobez, woj. Szczecińskie, Bieruta
SP1FS	Czesław Cimoszko	Szczecin, Mickiewicza 148 m. 1
SP1GA	Marek Kowalski	Szczecin, Bohaterów Warszawy 54
SP1HM	Eugeniusz Marchwicki	Słupsk, Batorego 3 m. 1
SP1HN	Ryszard Brzozowski	Słupsk, Pankowa 31
SP1HQ	Eugeniusz Łuszcz	Słupsk, Wojska Polskiego 23
SP1HP	Edmund Lis	Strzelikowo, pow. Słupsk
SP1JB	Jadwiga Bucholz	Szczecin, Al. Piastów 66 m. 7
SP1JC	Zenon Krajewski	Świnoujście, woj. szczecińskie, Okólna 2
SP1JD	Zenon Jaškowiak	Szczecin, Pogodna 61
SP1JE	Witold Japuszewski	Szczecin, Bohaterów Warszawy 105 m. 10
SP1JH	Florian Nowakowski	Szczecin, Malinowa 3 m. 1

SP1JM	Czesław Ługowski	Nowogard, woj. Szczecińskie, Sienkiewicza 14
SP1JN	Roman Pacan	Szczecin, Krzywoustego 2 m. 3
SP1JO	Zdzisław Jaworski	Szczecin, Arkońska 7 m. 2
SP1JV	Sławomir Łowkis	Szczecin, Krasińskiego 77 m. 13
SP1JZ	Aleksander Łakotka	Szczecin, Goloniewska 32
SP1KAA	Stacja klubowa LPŻ	Szczecin, Św. Wojciecha 12
SP1KAY	Stacja klubowa LPŻ	Słupsk, Wojska Polskiego 30
SP1KBK	Stacja klubowa LPŻ	Koszalin, Matejki 12
SP1KBO	Stacja klubowa LPŻ	Lobez, woj. szczecińskie, Sikorskiego 8
SP1KBS	Stacja klubowa LPŻ	Gryfice, woj. szczecińskie, Pl. Zwycięstwa 7
SP1KBT	Stacja klubowa LPŻ	Szczecin, skrytka pocztowa 148
SP1KBU	Stacja klubowa LPŻ	Świnoujście, Sosnowa 24
SP1KBV	Stacja klubowa LPŻ	Szczecin, Wojska Polskiego 95
SP1KCJ	Stacja klubowa LPŻ	Stargard Szczeciński, ZNTK
SP1KHA	Stacja klubowa ZHP	Szczecin, Ogińskiego 15
SP1MZ	Bogusław Podleżański	Stargard Szczeciński, Sienkiewicza
SP1NA	Leonard Szostak	Grabowo, pow. Stargard Szczeciński
SP1NB	Witold Augustyn	Stargard Szczeciński, Dworcowa 10 m. 8
SP1NC	Konrad Piasecki	Stargard Szczeciński, Oświaty 6 m. 4
SP1NG	Jan Łopata	Lobez, woj. szczecińskie, Bieruta 41
SP1NJ	Franciszek Zaborowski	Szczecin, Okrzei 59
SP1NR	Włodzimierz Sciwiarski	Stargard Szczeciński, Armii Ludowej 12
SP1NS	Jan Orłowski	Szczecin, Bolesława Śmiałego 10
SP1NT	Jan Podsiadło	Szczecin, Smocza 37
SP1NX	Józef Banaszek	Szczecin, Asnyka 19
SP2AO	Hubert Kurczewski	Żnin, Mickiewicza 3
SP2AP	Alfons Strzelecki	Żnin, skrytka pocztowa 13
SP2AT	Jerzy Ostrowski	Bydgoszcz, Żeglarska 82 m. 3
SP2AX	Zbigniew Boryński	Gdynia 1, Władysława IV 25 m. 25
SP2BA	Franciszek Prentki	Bydgoszcz, Kraszewskiego 7 m. 1
SP2BB	Zdzisław Jagielski	Bydgoszcz, Modrzewiowa 10 m. 2
SP2BC	Zenon Dembek	Łabiszyn, pow. Szubcin, Rynek 8
SP2BE	Klemens Kortalla	Wąbrzeźno, 1-go Maja 58
SP2BF	Stefan Miazek	Gdynia 1, skrytka pocztowa 191
SP2BG	Franciszek Grabowski	Bydgoszcz, Żeglarska 16
SP2BK	Henryk Drzewiecki	Gdańsk 6, skrytka pocztowa 60
SP2EO	Zyta Martewicz	Gdańsk 6, skrytka pocztowa 60
SP2BJ	Stanisław Szadkowski	Gdańsk, Dzierżyńskiego 32 m. 1
SP2CC	Emil Jurkiewicz	Gdańsk 12, Modzelewskiego 1 m. 1
SP2CI	Edmund Michaelis	Gdańsk 4, Oliwska 53 m. 7
SP2CJ	Zdzisław Mołas	Gdynia 1, skrytka pocztowa 191
SP2CO	Mieczysław Martewicz	Gdańsk 6, skrytka pocztowa 60
SP2CX	Zenon Blenkiewicz	Gdańsk 1, skrytka pocztowa 135
SP2CY	Ryszard Siemienowicz	Bydgoszcz, Sienkiewicza 11 m. 2
SP2CZ	Bohdan Zajdowski	Bydgoszcz, Piotra Skargi 5 m. 3
SP2DS	Antoni Szczawik	Toruń, Kopernika 45
SP2DX	Wiesław Wysocki	Gdańsk 6, skrytka pocztowa 2
SP2EO	Ryszard Śmiechowski	Gdańsk 6, skrytka pocztowa 60
SP2EP	Andrzej Tylman	Gdańsk 6, skrytka pocztowa 2

SP2EO	Jerzy Cołojew	Gdańsk 6, Korzenna 2/6 m. 13
SP2GE	Waldemar Koźbiał	Gdańsk 1, skrytka pocztowa 11
SP2GF	Henryk Freda	Gdynia 1, skrytka pocztowa 191
SP2GH	Tomasz Jokiel	Sopot, skrytka pocztowa 77
SP2GL	Zygfryd Gzella	Gdynia, Zgoda 1/9 m. 15
SP2GS	Jan Szkućko	Gdańsk 1, skrytka pocztowa 138
SP2HG	Andrzej Hinel	Bydgoszcz, Podolska 1
SP2HL	Jan Knull	Toruń, Czerwonego Krzyża 30
SP2HO	Paweł Radtke	Malbork, skrytka pocztowa 1
SP2IU	Zbigniew Gorgolewski	Bydgoszcz, 3-go Września 12 m. 1
SP2IW	Ryszard Czerwiński	Bydgoszcz, Osiedle Leśne 53 m. 13
SP2JI	Józef Pająk	Gdańsk 6, Słowackiego 114
SP2JJ	Józef Kaniuka	Gdańsk — Orunia, Mysia 38
SP2JK	Wojciech Lidtke	Gdańsk 4, Krzywa 8
SP2JL	Edward Mańkowski	Bydgoszcz, Śniadeckich 25 m. 19
SP2JP	Kazimierz Kwiatkowski	Bydgoszcz, Gwardii Ludowej 73
SP2JS	Stanisław Maciejkiewicz	Gdańsk, Grunwaldzka 131b
SP2KAC	Stacja klubowa LPŻ	Gdańsk, Kopernika 18
SP2KAE	Stacja klubowa LPŻ	Bydgoszcz, Reja 7
SP2KEA	Stacja klubowa LPŻ	Toruń, Różana 1
SP2KBC	Stacja klubowa LPŻ	Malbork, Kopernika 33
SP2KBG	Stacja klubowa LPŻ	Gdynia 1, skrytka pocztowa 191
SP2KCI	Stacja klubowa LPŻ	Świecie n/Wisłą, Świerczewskiego 3
SP2KHB	Stacja klubowa ZHP	Gdańsk, Obrońców Poczty 1/3
SP2LU	Ryszard Kowalski	Bydgoszcz, Inowrocławska 31 m. 1
SP2LV	Andrzej Domaradzki	Sopot, skrytka pocztowa 77
SP2LX	Stanisław Mnichowicz	Gdańsk, Kościuszki 32 m. 5
SP2MT	Edward Chojnicki	Toruń, Wita Stwosza 4 m. 5
SP2MW	Jerzy Potasznik	Starogard Gdański, skrytka pocztowa 23
SP2OE	Henryk Drobczyński	Gdańsk, Ogarna 46/47 m. 6
SP2OF	Stanisław Wańkowicz	Gdańsk — Wrzeszcz, Matejki 22 m. 3
SP2OY	Stefan Naczek	Wejherowo, Sobieskiego 245 m. 7
SP2PG	Aleksy Bieliński	Świecie n/Wisłą, Mickiewicza 9
SP2PGD	Stacja klubowa LPŻ	Gdańsk, Kalinowskiego 7
SP2PI	Jerzy Wojniusz	Toruń 1, skrytka pocztowa 101
SP2PN	Romuald Lachnik	Bydgoszcz, Raclawicka 11 m. 5
SP2PZ	Barbara Stawiak	Bydgoszcz, Gwardii Ludowej 13 m. 7
SP2SJ	Józef Jezierski	Sopot, Mickiewicza 2 m. 5
SP3AC	Bronisław Antkowiak	Zielona Góra, Chrobrego 3 m. 1
SP3AK	Jan Klewenhagen	Poznań, Czechosłowacka 30a m. 1
SP3AN	Tadeusz Wysocki	Poznań 5, Czesława 3 m. 14a
SP3BN	Antoni Napierała	Wolsztyn, Sienkiewicza 6
SP3BO	Czesław Krzyżanowski	Ostrów Wielkopolski, Ogrodowa 4 m. 1
SP3CU	Edmund Przybysz	Drezdenko, Pomorska 4
SP3CV	Jan Grela	Kielcz 21, pow. Nowa Sól
SP3CW	Henryk Jeżewski	Nowa Sól, Tetmajera 9
SP3DA	Czesław Luniewicz	Zielona Góra, Fabryczna 37 m. 4
SP3DG	Jerzy Górski	Poznań 15, Dąbrowskiego 291
SP3EM	Aleksander Cwirko	Zielona Góra, Pastusza 6 m. 4
SP3FE	Józef Knast	Zielona Góra, Długa 4
SP3FH	Ryszard Kowalski	Zielona Góra, Osiedle Dąbrowskiego 1
SP3FX	Alfred Piontek	Poznań, Główieniec 7 m. 1

SP3GU	Antoni Cieśliczak	Puszczykowo k/Poznania, Słowackiego 3
SP3GZ	Edward Musioł	Wolsztyn, Walki Młodych 57
SP3HC	Stanisław Małyszka	Poznań, Łąkowa 17 m. 18
SP3HD	Jan Żurek	Wolsztyn, Armii Czerwonej 44
SP3HW	Stanisław Włoch	Zielona Góra, Pastusza 8 m. 9
SP3KAU	Stacja klubowa LPŻ	Poznań 1, skrytka pocztowa 400
SP3KBB	Stacja klubowa PZK	Ostrów Wielkopolski, Armii Czerwonej 12
SP3KBD	Stacja klubowa LPŻ	Wolsztyn, Rynek 1
SP3KBJ	Stacja klubowa LPŻ	Zielona Góra, Szkolna 1
SP3KBQ	Stacja klubowa LPŻ	Żary, Marchlewskiego 17
SP3KBW	Stacja klubowa LPŻ	Wschowa, 1-go Maja, Radioklub
SP3KCC	Stacja klubowa LPŻ	Świebodzin, 22-go Lipca 19
SP3KCD	Stacja klubowa LPŻ	Drezdenko, Warszawska 2
SP3KCK	Stacja klubowa LPŻ	Jarocin, Kościuszki 18
SP3KCL	Stacja klubowa LPŻ	Gorzów Wlkp., Nadbrzeźna 1
SP3KHC	Stacja klubowa ZHP	Zielona Góra, Pl. Bohaterów 2
SP3LI	Kazimierz Szczepaniak	Zielona Góra, Lipowa 14 m. 3
SP3LL	Henryk Kaczmarek	Wałowice 52, pow. Gubin
SP3LN	Ildefons Szyszko	Zielona Góra, Pastusza 8 m. 7
SP3LO	Jan Krukowski	Zielona Góra, Jedności Robotniczej 47
SP3MP	Bogusław Andrzejewski	Zielona Góra, Reja 8 m. 1
SP3MQ	Zenon Burzyński	Poznań, Kościuszki 4 m. 8
SP3MY	Maks. Formanowicz	Jarocin, Kościuszki 63 m. 2
SP3ND	Eugeniusz Kulawiak	Poznań, Armii Czerwonej 11
SP3NK	Kazimierz Drajer	Bolechówek Owiński, woj. Poznańskie
SP3NN	Andrzej Drews	Poznań 1, skrytka pocztowa 400
SP3NQ	Henryk Sławiński	Puszczykowo k/Poznania, Niwka Stara 2
SP3OG	Jan Żędło	Gorzów Wielkopolski, Wawrzyniaka 17 m. 9
SP3OH	Marian Daleszyński	Gorzów Wielkopolski, Składowa 4 m. 4
SP3OI	Ryszard Sawicki	Gubin, Poleska 14 m. 5
SP3OR	Franciszek Król	Chynów 48a, pow. Zielona Góra
SP3OU	Piotr Różański	Wolsztyn, Marchlewskiego 36
SP3OZ	Marian Żytka	Sława Śląska, Chopina 14
SP3PD	Bernard Mielcarski	Poznań, Chwiałkowskiego 13 m. 12
SP3PH	Henryk Jacyna	Poznań — Luboń, Dzierżyńskiego 4
SP3PJ	Alfred Jankowski	Poznań 1, skrytka pocztowa 150
SP3PK	Zdzisław Kachlicki	Poznań 34, Jarochońskiego 61 m. 2
SP3PL	Julian Jarzombek	Poznań, Niecała 3a m. 14
SP3PS	Jan Sroczyński	Poznań 1, skrytka pocztowa 400
SP3QD	Jan Kępiński	Poznań, Poplińskich 4 m. 4

(d.c.n.)

„Krótkofalowiec Polski“ — biuletyn Polskiego Związku Krótkofalowców. Redaguje zespół: Wojciech Moraczewski SP5ZX, Wojciech Nietyksza SP5FM (red. nacz.) Krzysztof Słomczyński SP5HS. Redakcja i Administracja: ZG PZK, Warszawa 10, skrytka pocztowa 320. Biuletyn redagowany jest na zasadach społecznych. Publikowane materiały honorowane są według obowiązujących stawek. Rękopisów niezamówionych redakcja nie zwraca. Rozprzewadzanie wyłącznie wśród członków indywidualnych i zbiorowych PZK. Numer podpisano do druku 23.IV.58. Druk ukończono 25.IV.58 Druk. MSW 958-A-23